

Kui seal Maal se Neuv' olli, ja hakkasid Rojo pole minnema. Kui nemmad Oma-  
jale said, wõttis üks nende seast omma  
Kotti. Su lahti, ja leidis omma Rahha,  
se olli temma Kotti. Suusse seutud. Ta  
rääkis sedda omma Wendadele, ja nem-  
mad ehmatasid keik wägga ärra, nenda,  
et nende Südda löi wärrisema, ja ütles-  
sid: Mikspärrast on Jummal meile sedda  
teinud?

§. 275. Nemmad ssaid Rojo, ja rääki-  
sid omma Issa Israeli ette, keik mis neile  
Egptusse. Maal olli sündinud ja tohtud,  
ja et üks neist olli piddand Wangiks siin-  
na järrele jama, senni kui nende norem  
Wend nende Seltsis siina lähheks. Ja  
se sündis, kui nemmad ommad Kottid  
tühendasid, siis leiti iggaühhe Rahha,  
Kukkruga temma Kotti. Suust: se teggi  
neile ja nende Issale hopis suurrt Kartust;  
ja Israel ütles: Teie tete mind minna  
Eas.

Lastest lahti; Josep ei olle ennam; Si-  
meon ei olle ka ennam ollemas; je Pen-  
jamini tahhate weel weel ärrawotta: keik  
se tulles minno peäle!

§. 276. Ta keigewannem Poeg Ruben  
astus ta ette ja ütles: Surreta kaks min-  
no Poegadest, kui minna tedda so jure  
ei to; anna tedda minno Holeks ja min-  
na toon temma so jure taggasi. Agga Ja-  
kob ehk Israel ei woinud sedda kuulda-  
gi, waid ütles: Benjamin ei pea mitte teie  
kasa minnema; sest temma Wend on jo  
surnud, ja temma on üksi üllejäänud (Rae-  
li Poegadest §. 231.); kui temmale nüüd  
Willetsus juhtuks selle pikka Tee peäl, siis  
sadata teie minno hallid Juuksed Murre-  
ga Hauda!

§. 277. Nenda se jäi siis essiti; agga  
Ralg olli kange seal Maal, ja kussagi ei  
olnud